

δωμένα ἐξ αἵματος καὶ πηλοῦ. Τὸ ὑποκάμισον καὶ τὸ ἐσωκάρδιον εἶνε τρυπημένα.

Ὁ Γεράρδος ἔλαβε τὰ ἐνδύματα αὐτά, ἐν πρὸς ἓν.

Σιωπηλῶς, τὰ ἐξετάζει.

Καὶ αἰφνης, τοῦ ἀσθενοῦς μετακινήθεις ἐν τῇ κλίνῃ του, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἱατροῦ συνήντησαν τὸ βλέμμα του, καὶ τὸ βλέμμα αὐτὸ τόσῃν ἐξέφραζε τὴν φρίκην καὶ τὸν τρόμον, ὥστε ὁ Γεράρδος ἄκρως ἐπτοήθη.

— Τί ζητεῖτε ἐκεῖ; ἠρώτησεν ὁ Δαγκιέρ.

— Ζητῶ νὰ ἀνακαλύψω πρὸς τί διετίθενσθε πρὸ μικροῦ ὅτι μόνος σας ἐπροξενήσατε τὴν πληγὴν;

— Τί σας ἐνδιαφέρει;

— Μ' ἐνδιαφέρει, κύριε. Ἐνδεχόμενον τῷ ὄντι, νὰ ὑπῆρξατε τὸ θῦμα προσβολῆς τινος. Τότε, διατί δὲν κοινοποιεῖτε τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν δικαιοσύνην;

— Τὴν δικαιοσύνην... Τί ἀνακατεύεσθε;

... Ἦτο ἰδική μου ἀπροσεξία, καὶ οὐδὲν πλέον. Περιθάλαψά με καὶ μὴ μεριμνᾶτε περὶ τῶν αἰτίων τῆς πληγῆς μου.

— Κύριε, εἶπε σθεναρῶς ὁ Γεράρδος, ἔξω τοῦ θαλάμου τούτου δὲν θὰ ἐκστομίσω εἰ μὴ ὅσα μοὶ ἐπιτρέψετε νὰ εἶπω. Τὸ ἐπάγγελμά μου αὐτὸ μοὶ ἐπιβάλλει, ἀλλ' οὐδὲν, ἀκούετε, κύριε, οὐδὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἱατρὸν τοῦ νὰ διαλευκάνῃ ὑποψίας αἰτινες τῷ ἐπῆλθον, τοῦ νὰ μορφώσῃ μίαν γνώμην. Λοιπὸν, κύριε, ἀγνοῶ πῶς ἐπληγώθητε... ἐκ τίνων περιστατικῶν ἀλλὰ σὰς ἐξορκίζω νὰ μοὶ εἴπητε τὴν ἀλήθειαν.

Καὶ πάλιν, κύριε, τί σας ἐνδιαφέρει;

(Ἐπαύει συνέχεια.)

Β*

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ

Μυθιστορία ΕΚΤΩΡΟΣ ΜΑΛΩ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

— Λοιπὸν! πήγαине νὰ εὔρης μίαν. Δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ ἔχῃ τόσας ἰδικὰς μου καὶ ἰδικὰς σου οὐδεμίαν.

Ἡ Ἰουλιανὴ ἐπανήλθε πάραυτα μετὰ φωτογραφίας, κατ'ὅθεν τῆς ὁποίας ἐσημειοῦντο λέξεις τινές.

— Ἀριέρωσις; ἀνέκραξεν ἡ Ἀννέτα, ἔγραψε καὶ ἀφιέρωσιν ὑποκάτω.

— Ἐγραψα ἀπλῶς τὴν χρονολογίαν, ὑπέλαβεν ἀπλῶς ἡ Ἰουλιανή, διὰ νὰ ἐνθυμῆται ὁ κύριος Βονέ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔσχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τῷ τὴν προσφέρω.

— Εἰσθε ἡνυχαριστημένοι, εἶπεν ἡ Ἀννέτα ποιούσα ὑπόκλισιν πρὸς τὸν Βονέ, ἐγὼ δὲν ἤμην ἱκανὴ νὰ ἐπενόουν τοιοῦτόν τι.

Ἡνυχαριστημένοι θὰ ἦτο βεβαίως, ἂν ἡ δὴνατο ἐξ ὁλοκλήρου ν' ἀφίετο εἰς τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἡμέρας ταύτης, ἥτις τόσον κακῶς εἶχεν ἀρχίσει καὶ τόσον τερπνῶς ἔληγε, πλέον ἢ ἡνυχαριστημένοι, εὐδαιμονέστατος.

Ἄλλ' ἀκριβῶς δὲν ἠδύνατο ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν χαρὰν αὐτὴν χωρὶς ἀμφιβολία τις νὰ τὸν ἀναχαιτίσῃ.

Ὅτι ἡ Ἰουλιανὴ τῷ εἶχεν εἶπει κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, τὴν ἡμέραν τῆς φωτογραφίας, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξήλειπεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀνάμνησιν τῶν ὁσῶν τῷ εἶχεν ἄλλοτε εἶπει θέλουσα νὰ τῷ καταδείξῃ ὅτι οἱ φιλαρεσκοὶ τρόποι τῆς Ἀννέτας πρὸς τὸν Δερρόδην ἦσαν ἄνευ τινὸς σημασίας.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲν εἶχεν ὁμιλήσει ἀκοόπως, καὶ ἡ πρόθεσίς της ἦτο νὰ τὸν ὤθει πρὸς τὴν Ἀννέταν.

Ἄν ἡ Ἰουλιανὴ ἤθελε νὰ ἡνοῦτο αὐτὸς πρὸς τὴν Ἀννέταν, δὲν τὸν ἡγάπα λοιπὸν ποσῶς. Καὶ ἂν δὲν τὸν ἡγάπα τότε πρὸς τί νὰ τὸν ἡγάπα τώρα;

Ἀπέμενε λοιπὸν παραδεδομένος εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἀβεβαιότητας, ἀγνοῶν τί νὰ εἰκάσῃ, ἀγνοῶν τί νὰ ἐλπίζῃ.

Ἡ μόνη ἐν τῷ πνεύματί του ἐπελθοῦσα τροπὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασίς τοῦ νὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ ἀγωνιζόμενος καθ' αὐτοῦ ὅπως μὴ συχναῖ εἰς τῆς κυρίας Βοσμερῶ. Θὰ ἐπηγαίνεν ἐκεῖ μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν μεγάλων γυμνασίων ἥτις προσήγγιζεν, ὅποτε θ' ἀπέκοπτε πλέον πᾶσαν σχέσιν.

Κατὰ τὴν ἐκ τῶν γυμνασίων ἐπάνοδον, θὰ ἤρχιζον αἱ κακοκαιρίαι, καὶ τὰ παιγνίδια δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ λαμβάνωσι χώραν.

Εἶχε φαντασθῇ ὅτι, κατὰ τὰ μεγάλα γυμνάσια, οὐδὲν θὰ ἤκουε περὶ τῆς κυρίας Βοσμερῶ, οὔτε περὶ τῆς Ἀννέτας, οὔτε περὶ τῆς Ἰουλιανῆς, καὶ ὅτι ἀρκούντως θὰ ἦτο ἀπασχολημένος ἐκ τοῦ ἔργου του καὶ κατὰ κοπος ὥστε νὰ σκέπτηται περὶ Φεγιαδῆς.

Ἄλλ' ἔκαμε τοὺς ὑπολογισμοὺς του χωρὶς νὰ λαθῇ ὑπ' ὅψιν τὸν Δραπιέ καὶ πρὸ πάντων τὰ πρὸς τὴν θέλησιν του ἀντιτιθέμενα ἐνδύμνα αἰσθημάτων του.

Ἡμέραν τινὰ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Δραπιέ ὅτι πρὸ μικροῦ μόλις ἔλαβεν ἐπιστολὴν παρὰ τῆς συζύγου του.

— Ἐχει καλῶς εἰς τὴν υἱεὶάν της;

— Καλλίστα· ἐγέννησε προχθὲς καὶ ἔκαμε κόρην.

— Καὶ σὺ ἔλειπες, ἵνα τὴν ἐπεριποιεῖσθαι.

Ἐρώτησίς τις ἀνῆρχετο ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ Βονέ: «Σοὶ κάμνει ἡ σύζυγός σου λόγον περὶ τῆς κυρίας Βοσμερῶ;»

— Ἀλλὰ τὴν ἀπεσιώπησε, καὶ ἐπὶ οὗς καὶ πλέον ὥρας ἔσχε τὸ θαρρὸς νὰ μὴ εἴπῃ τὸ ἐλαχιστόν. Ἐπὶ τέλους ὅμως δὲν ἀντέσχε πλέον· εἶχον σταθεύσει ἐν τῇ πορείᾳ των, καὶ διενέμεντο δίπυρον, τὸ ὁποῖον ἔφερον ὁ Βονέ ἐν τῷ θαλακίῳ του.

— Ἡ σύζυγός σου δὲν σοὶ ἀναφέρει τι περὶ Φεγιαδῆς;

— Ὅχι, ἤρχισεν ὀλίγον νὰ πληττῇ ἐκ τῆς μοναξίης της· ἡ κυρία Βοσμερῶ ἀνεχώρησε μὲ τὰς θυγατέρας της χάριν τοῦ τρυγητοῦ εἰς ἓν αὐτῶν κτήμα ὅπου θὰ διατρίψωσιν ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον καὶ ἡ σύζυγός μου ἀπεστερήθη τὰς ἐπισκέψεις των, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν, λίαν εὐχρησται θὰ τῇ ἦσαν.

Καὶ αὐτὸς, ὅστις ἐσκέπτετο ὅτι ὁ Ζακτὰ ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τώρα τὴν Ἰουλιανὴν ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ! Ὅποις ἀνόητος ζηλοτυπία;

— Διαβίβασον τὰς φιλικωτάταξ μου προσρήσεις πρὸς τὴν σύζυγόν σου, εἶπε μετὰ ζήσεως, καὶ τὰς ἐγκαρδίους μου εὐχὰς διὰ τὴν κόρην τὴν ὁποίαν ἀπέκτησες.

IB'

Ὁ Βονέ εἶχε σφάλει νομίζων ὅτι κατὰ τὴν ἐκ τῶν μεγάλων γυμνασίων ἐπάνοδόν του αἱ ὑποδοχαὶ εἰς τῆς κυρίας Βοσμερῶ, αἵτινες καθ' ὅλον τὸ θέρος εἶχον διαρκέσει, θὰ διεκόπτοντο ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν περιστάσεων: οὔτε κροκὲ δύναται τις νὰ παίξῃ, οὔτε λῶν τευνίς ὁπόταν βρέχῃ.

Ἀλλὰ δὲν ἔβρεχε κατὰ τὴν ἐκ τῶν μεγάλων γυμνασίων ἐπάνοδον, καὶ ὁ καιρὸς διετηρήθη ὥραιος, διαυγής καὶ γαλήνιος, ὡς εἶνε τοῦτο ἰδιάζον χαρακτηριστικὸν τοῦ κλίματος τῆς Φεγιαδῆς. Αἱ εὐήλιδι ἡμέραι αἱ καθιστώσαι τερπνὴν τὴν ἐν ὑπαίθρῳ διαμονὴν διεδέχοντο ἀλλήλας: τὰ παιγνίδια ἐπανελήφθησαν κατὰ τὴν συνήθη των τακτικὴν.

Ἐκάστην πρωΐαν ἀνοίγων τὸ παράθυρόν του, ὁ Βονέ ἐξήταζε τὸν οὐρανόν, καὶ ὅπου ἐβλεπε λευκά τινα νεφίδια σχηματισθέντα ἐκ τῶν νυκτερινῶν ἐξατμίσεων, ἐσκέπτετο μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι ἐπῆρχετο ἐπὶ τέλους ἡ βροχὴ. Ὅτε ἀπαξ ἤρχιζε, θὰ διήρκει κατόπιν. Αὐτὸς θ' ἀφωσιούτο εἰς τὴν μεταφρασίν του, ἥτις ποσῶς δὲν προῦχῳρει, καὶ δὲν θὰ ἐβλεπε τοῦ λοιποῦ τὴν Ἰουλιανήν.

Τοῦτο φυσικώτατα ἤθελε θέσει τέρμα εἰς τὴν γελσίαν κατάστασιν ἐν ἣ διετέλει, χωρὶς ν' ἀποφασίσῃ νὰ προβῇ ὀριστικῶς εἰς τὴν ρῆξιν ἢ τὴν πρὸς γάμον αἵτησιν.

Μὴ βλέπων πλέον τακτικῶς τὴν Ἰουλιανήν, θὰ ἔπαυε τοῦ νὰ διατελῇ ὑπὸ τὸ κράτος ἐρεθισμοῦ τὸν ὁποῖον τῷ ἐτήρουν ἀμείωτον αἱ ὁς τῆς ἐβδόμαδος ἐπισκέψεις του.

Δὲν θὰ ἔπαυε δι' αὐτὸ τοῦ ν' ἀγαπᾷ τὴν Ἰουλιανήν, μόνον ὅτι θὰ τὴν ἡγάπα μικρότερον. Πρὸς τί ὁ ἔρως αὐτὸς νὰ μὴ ἐπληθύνῃ τὴν καρδίαν του χωρὶς νὰ τῷ ταράττῃ τὴν ζωὴν;

Θὰ ἤκουε νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτῆς, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν θὰ τὴν συνήντα, μόνος ὢν θὰ διετέλει ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀναμνήσεων του, θὰ εἶχε τὴν εἰκόνα της ἣν τῷ εἶχε ὀώσει κατὰ τρόπον τόσον θελκτικόν.

Ἦτο ἀκριβῶς καιρὸς νὰ ἔθετε γαλήνην τινὰ εἰς τὸν βίον του καὶ τάξιν εἰς τὸ πνεῦμά του.

Ἀπὸ τινων ἡδὴ ἐβδόμαδων, οἱ συνάδελφοί του καὶ οἱ στρατιῶταί του δὲν τὸν ἀνεγνώριζον πλέον, καὶ ἡ ἐκπληξίς ἦν ἀνεγίνωσκε πολλάκις ἐπὶ τῆς ἐκφράσεως αὐτῶν τῷ καταδείκνυε τὰς ἐπελθούσας αὐτῷ μεταβολὰς, ἐπὶ τοῦ ἥθους καὶ ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρός του.

Ἀρκα τῇ εἰς Φεγιαδὴν ἀφίξει του, εἶχε δειχθῇ ὁποῖος ἀνέκαθεν ἦτο· ἀκριβῶς καὶ αὐστηρὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ἀπαιτῶν πολλὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διότι καὶ αὐτὸς ἦτο ἀφοσιωμένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ἐπιεικὴς ἐν τοῦτοις πρὸς τὰ ἀκούσια σφάλματα, ὑπομονητικὸς μὲ τοὺς περιωρισμένους τὴν διανοίαν, ἀλλ' ἀκαμπτος πρὸς τοὺς ὁ-

κνηρούς καὶ τοὺς κακὴν ἔχοντας θέλησιν.

Ἐὰν σπανίως ἐτιμώρει, οὐδέποτε ὅμως ἀνεκάλει τιμωρίαν ἐπιβληθεῖσαν.

Διὰ τὸ αὐστηρόν του καὶ τὸ ἄκαμπτον αὐτὸ πλέον ἢ ἅπαξ τὸν κατηράσθησαν οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶταί του, οὐχ ἦττον ὅμως τὸν ὑπελήπτοντο καὶ τὸν ἐξετίμων δεόντως: «Βγάζει κανενὸς τὴν πίστι στὸν στρατῶνα, ὁ ὑπολοχαγὸς Βονέ· στὸν πόλεμο ὅμως εἶν' ὠραία νὰ πηγαίνει κανεὶς μαζὶ του».

Καὶ ἰδοὺ ὅτι δὲν εἶχε πλέον τὴν ἐπιεικειαν καὶ ὑπομονὴν αὐτὴν αἰτινες ἀνέκαθεν τὸν ἐχαρκατήριζον· μετὰ τὸ τίποτε, ἐξηρεθίζετο, καὶ αἱ τιμωρίαι διεδέχοντο ἀλλήλας.

Θὰ καθίστατο λοιπὸν καὶ αὐτὸς ὁμοίος πρὸς τὸν ἀφόρητον εἰς τὸ σύνταγμα συνάδελφόν του Ὁκτρί, ὅστις ὅλην τὴν ἡμέραν δὲν ἔκαμνεν ἄλλο ἢ νὰ τιτλοφορῇ τοὺς στρατιώτας του: ζῶα, κτήνη, βλάκας, χοίρους καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ὀψιλῶς ποινὰς τὰς ὁποίας μετὰ παρέλευσιν ὥρας ἀνεκάλει ὅλας, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ τῷ ἐξήτουν χάριν.

Καὶ ἐν τούτοις, μεθ' ὅλην τὴν ἀποστροφὴν ἣν τῷ ἐνέπνεον αὐτοὶ οἱ τρόποι, κατὰ τὴν νὰ χάνῃ τώρα καὶ αὐτὸς ταχέως τὴν ὑπομονὴν του καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὰς τὰς ὁποίας ὤφειλε ν' ἀνακαλῇ, διότι ἀνεγνώριζε καὶ αὐτὸς ἀργότερον ὅτι ἀδίκως τὰς εἶχεν ἐπιβάλλει.

Ὅτε θ' ἀνελάμβανε τὴν ἀρχικὴν τοῦ βίου του τακτικὴν, ταῦτα πάντα θὰ μετεβάλοντο.

Μὴ ὦν πλέον ἐξηρεθισμένος πρὸς ἐκυτόν, δὲν θὰ ἐξηρεθίζετο ποσῶς καὶ μετὰ τοὺς ἄλλους ἄνευ λόγου.

Τέλος, νύκτα τινὰ ἀφυπνίσθη ὑπὸ πνοῆς ἀνέμου καὶ βροχῆς μαστιζούσης τὸ παραθυρὸν του καὶ συνταραχσοῦσης τὰς ὕελους.

Ἡ καταιγὶς διήρκεισε μέχρι πρωῒας.

Ὅτε ἄρα τῇ αὐγῇ ἡγέρθη ὅπως ἐπισκοπήσῃ τὸν οὐρανόν, τὸν εἶδεν ὀλόμαυρον ἐκ βαρεῶν νεφῶν ἐπ' αὐτοῦ κυλινδουμένων. Ἐπήρχετο βεβαίως ὁ χειμὼν.

Σαββάτου ὄντος, ἐγένετο λόγος ἐν τῷ

προγεύματι τῶν ὑπολοχαγῶν περὶ τοῦ κροκέ τῆς Ἀννέτας.

— Ποῖός μας θὰ ὑπάγῃ σήμερον εἰς τῆς κυρίας Βοσμωρῶ; ἠρώτησεν ὁ Καρρελέ.

— Μὲ τέτοιον καιρὸ!

— Ἐγὼ ὄχι, εἶπεν ὁ Δερόδης.

— Οὔτε ἐγὼ, ἐσυνέχισεν ὁ Βονέ, διὰ τὸν μὴ στερουμένου ὑπερηφανίας.

Ὅτε ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια, μετ' εὐχαριστήσεως ἐνεκαθιδρύθη πρὸς τῆς τραπέζης του, θὰ ἠδύνατο λοιπὸν νὰ εἰργάζεται τὴν ἡμέραν ν' ἀπασχολεῖτο.

Ἡ βροχὴ κατέπιπτε κρουνηδόν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἤκούετο ὁ ροῦς τῶν σχηματισθέντων χειμάρρων καὶ ἡ τοποθεσία ὅλην πέραν ἤτο θαμβή ἐκ τῆς θυέλλης.

Ἐν τούτοις δὲν ἐπεδόθη παράυτα εἰς τὴν ἐργασίαν του.

Πορευθεὶς πρὸς τὴν ἐστίαν, ἔλαβε τὴν φωτογραφίαν τὴν Ἰουλιανῆς, τὴν ὁποίαν εἶχε θέσει ἐντὸς ἐρυθροῦ βελουδίνου πλαισίου, τὴν ἐτοποθέτησεν ἐπὶ τῆς τραπέζης, πρὸ αὐτοῦ.

Δὲν ἤθελε νὰ μὴ σκέπτηται εἰς τὴν Ἰουλιανῆν, ἐξ ἐναντίας, ἤθελε νὰ μὴ πηγαῖν παρ' αὐτῇ, διότι, παρ' αὐτῇ, δὲν ἦτο ἐλεύθερος νὰ τὴν θεωρῇ ἐλευθέρως, νὰ τῇ ὁμιλῇ ἐλευθέρως, καὶ ἦτο ἐκεῖ ὑπόχρεως νὰ ἦνε προφυλακτικὸς τοὺς τρόπους, νὰ ὑποκρίνηται τὸν ἀδιάφορον, νὰ ὁμιλῇ μεμετρημένως.

Ἐν τῷ θαλάμῳ του, κλείων τὴν θύραν του, μόνος, χωρὶς κανένα νὰ φοβῆται, μετὰ τὴν φωτογραφίαν πρὸ αὐτοῦ, ἠδύνατο νὰ τὴν θεωρῇ ὅσον ἤθελε καὶ ὅσον τρυφερῶς ἤθελεν, ἐκμυστηρευόμενος αὐτῇ ὅ,τι ἔτρεφεν ἐν τῇ καρδίᾳ.

Καὶ τόσον καλῶς καὶ ἐπὶ μακρὸν τῇ ἐκμυστηρευθῇ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὰ αἰσθηματὰ του, ὥστε μεθ' ὅλας τὰς πρὸς ἐργασίαν διαθέσεις του καὶ τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας εἶχε κάμει, δὲν εἰργάσθη, ἀλλ' ἀδιάφορον, αὔριον, μεθαύριον, τὰς ἐπομένους ἡμέρας θὰ εἰργάζετο· δὲν ἦτο ἐλεύθερος;

Ἡ βροχὴ ἐξηκολούθησε τὴν κυριακὴν καὶ τὴν δευτέραν· ἡ ἀτμόσφαιρα εἶχε κα-

ταστῇ ψυχρᾷ, τὸ ἔδαφος ὀλισθηρόν, ὁ καιρὸς ἀναμφιβόλως τῶν ἐν ὑπαίθρῳ παιγνιδίων ἐλθῆν ὀριστικῶς.

Τὴν ἐσπέραν τῆς δευτέρας, τῷ ἐκόμισαν ἐπιστολὴν ὁποίαν ὁ θεράπων τῆς κυρίας Βοσμωρῶ εἶχε φέρει.

Ἡνέωξε τὸν φάκελλον ἐκπλαγεὶς λίαν· περιεῖχετο ἐν αὐτῷ χάρτης ἐντυπος μετὰ γραμμῶν χειρογράφων:

ΘΕΑΤΡΟΝ ΔΟΡΑ

Προσκλητήριον.

Τὴν Τρίτην, 5 Νοεμβρίου, Δοκιμαί.

Τὴν 3 ὥραν ἀκριβῶς. Διὰ τὸν ὑπολοχαγὸν κύριον Βονέ. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιστάσεως: Δεσποινὶς Ἀννέτα Βοσμωρῶ.

Κάτωθεν ὑπῆρχε γραμμὴ γραφεῖσα ὑπὸ τῆς Ἰουλιανῆς:

«Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Βονέ δὲν θὰ λείψῃ τοῦ νὰ ἔλθῃ».

Τί ἐσήμαινε τοῦτο;

— Δοκιμαί;

Δοκιμαί εἰς τί; Ἦθελον λοιπὸν ν' ἀντικαταστήσωσι τὸ λὼν-τεννὶς καὶ τὸ κροκέ διὰ τῆς κωμωδίας;

«Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Βονέ δὲν θὰ λείψῃ τοῦ νὰ ἔλθῃ».

Ἄλλ' αὐτὸς δὲν ἐγνώριζε νὰ παίξῃ εἰς κωμωδίας.

Καὶ ἔπειτα αἱ κωμωδίαί θὰ ἀπέβαινον δι' αὐτὸν ἐπιβλαβεῖς ὅσον καὶ τὸ κροκέ, ἴσως μάλιστα καὶ πλείοτερον.

Τὴν ἐπαύριον, εἰς τὸ συσσίτιον, δὲν ἐγένετο λόγος εἰμὴ περὶ τῶν προσκλητηρίων διὰ δοκιμᾶς, ἅτινα πολλοὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ἔλαβον ἐπίσης, ὁ Βεζίν, ὁ Δερόδης, ὁ Καρρελέ.

— Ἡ δεσποινὶς Βοσμωρῶ μοὶ ὠμίλησε περὶ σχεδίων, τὰ ὁποῖα εἶχεν ὅπως παίζῃ κωμωδίαν, εἶπεν ὁ Δερόδης.

— Καλὴ ἰδέα, καλλίστη, ἀνέκραγεν ὁ Καρρελέ, ὅστις ἰδιάζον ἔτρεφε πάθος διὰ τοὺς μονολόγους καὶ ὅστις ἐλάμβανε μαθηματὰ ἀπαγγελίας παρὰ τινος ἐθελοντοῦ.

(Ἔπεται συνέχεια).

K

Bazar de la Havane

ΧΡ. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

Πλατεία Ὁμονοίας. Οἰκία Πάγκα. καὶ Ὁδὸς Σταδίου, οἰκία Καλλιγᾶ.

ΚΑΠΝΑ
ΣΙΓΑΡΕΤΑ

Ἀγρινίου, Λαμίας, Θεσσαλίας, Τουρκίας—Γενιτζέ.
Γενιτζέ (Αἰγύπτου) ἐκάστη χιλιάς φράγκα 40. Μετὰ δοκιμῇ.

ΠΟΥΡΑ Ὀλλανδίας, Γερμανίας, Ἀθῆνας εἰς κουτία καὶ λιανικῶς Παρισίων καὶ Βιέννης ἐκ Κε-χιμπαρίου, καὶ διάφοροι ἄλλοι

ΣΙΓΑΡΑ
ΠΙΠΙ

Τιμαὶ συγκαταβατικά.

Τὸ Bazar de la Havane ἀναλαμβάνει τὴν πώλησιν ΤΣΙΓΑΡΕΤΩΝ λιανικῶς διὰ τὸ Ἑσωτερικόν, εἰς δὲ τὸ Ἑσωτερικόν, οἰαδήποτε χώρας Ἑυρώπης καὶ Τουρκίας, τὴν ἀποστολὴν δεμάτων **χονδρικῶς**. Ἡ τριακονταετής ἐργασία καὶ πείρα τοῦ καταστηματοῦ καὶ κατασκευαστοῦ κ. Ἀγγελίδου εἶνε ἡ μόνη ἀπόδειξις καὶ ἐγγύησις ὅτι μόνον εἰς τὸ Bazar de la Havane δύναται τις νὰ εὕρῃ τὰ περιφημότερα Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικὰ καπνὰ, διότι ὅλα τα εἶδη τῶν καπνῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐκλέγονται καὶ συμμιγνύονται μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας καὶ τέχνης ὑπὸ τοῦ ἰδίου κ. Ἀγγελίδου, καὶ ἐπομένως εἶνε τὰ μόνον καπνὰ, —πρὸ πάντων τὰ Ἑλληνικὰ— τὰ ὁποῖα ἔχουν γεῦσιν ἐξαισίων καὶ γλυκυτάτην. Ὁ ἐπιθυμῶν λοιπὸν νὰ καπνίσῃ σιγάρον φυσικῶς εὐώδες—ἰδίως Ἑλληνικόν—καὶ ὄχι τεχνικῶς, ὡς τὰ τῆς Τουρκίας (Ἀρμεσλουκ), ἄς ἀγοράζῃ σιγάρα μόνον ἀπὸ τὸ

Bazar de la Havane

ΚΑΣΜΙΡΙΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ
Εἰς τὰ καταστήματα
ΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν ἀριθ. 71, 73, 69 καὶ 59.

Ἡ πρόβλεψις τῶν ὀρίων κασμίων τῆς ἐποχῆς, ἡ πακίλεια τῶν χρομάτων, ἡ στερότης αὐτῶν, ἡ ὀρίστη ἐφαρμογὴ εἰς τοὺς ἐνδυμένους, τὸ ἀνεπίδεκτον παντὸς συναγωνισμοῦ, κινούν τὸν θαυμασμόν τοῦ ἐπισκέπτου. Φαντασθῆτε τί ἔχει νὰ γείνῃ τὴν ἡμέραν πού ἐκομίσθησαν τὰ νεότερα χειμερινὰ κασμία.

Ἄλλο χιλιᾶδες σχέδιον καὶ χρωμάτων τῶν ἄλλων καταστημάτων. 30 οἱ ὀλίγοτερον τῶν ἄλλων καταστημάτων. Μάλιστα, ἀνευ ὑπερβολῆς. Ὅστις ἀμφιβάλλει, δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς ἅπλιν ἐπισκοπὴν· εἰσερχόμενος δὲν φέρει χροῖς νὰ παραγγείλῃ ἐνδυμασίαν, χωρὶς νὰ ἀγοράσῃ κασμίων τῆς ἐποχῆς, χωρὶς νὰ θαυμάσῃ τὴν πλουσιωτάτην συλλογὴν πολυμήνους λιανικῶς καὶ χονδρικῶς. Πρὸς τοῦτοις ἐκομίσθησαν καὶ νέα-σμάτα Ἀμερικτῆς κατὰ τὴν ἡμέραν δι' ἐνδυμασίας χειμερινῶν καὶ παιδίων, 25 μόνον δραχμαὶ ἐν κομψοτάτοις ἀνδρῶν καὶ κοστούμιον. Ὅποια οἰκονομία!!!

Τὸ κέρδος ἐπὶ τῆς μεγάλῃς καταναλώσεως.

(6)

Εἰσοδημῶν παντὶς εἶδους δεχόμεθα εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς.